

# Justin er vores guldk

„Hvornår kommer du hjem, far“? Sådan lød Justins allerførste ord, da han var seks år. For han blev hjerneskadet som nyfødt og kun takket være sin mors, Berit Skrumtsager, tålmodige træning med Temprana Terapi, har han nu et sprog.

Justin står klar i hoveddøren for at række hånden frem og sige „hej“, da han sammen med sine forældre modtager Hjemmet i familiens lille hyggelige hus i Brønshøj ved København.

Den 10-årige dreng smiler stort.

– Se min trampolin ude i haven. Den er jeg glad for, siger han med perfekt udtale.

I stuen er en børnekørestol skubbet ind i et hjørne. Og midt i det hele står en drømmeseng, egentlig beregnet til haven. Møblet spiller en vigtig rolle i Justins liv, men det vender vi tilbage til senere.

At drengen har en svær hjerneskade, går først op for én, da hans forældre, Berit og Mark Skrumtsager, fortæller hans historie.

Justin, der er Berit og Marks tredje søn, kom til verden ved en hel normal fødsel.

– Men en uge efter syntes vi, at han opførte sig underligt. Han ville ikke ammes, men drejede hovedet væk, mindes Berit.

I løbet af natten fik Justin det værre, og dagen efter blev han kørt på Rigshospitalets skadestue i en ambulance. Han blev straks indlagt på neonatalafdelingen. Da trak han vejret stærkt uregelmæssigt og havde kramp.

Det viste sig, at Justin havde haft flere blodpropper, og at blodet havde ophobet sig i hans hjerne og forårsaget en hjerneblødning. Som Mark siger:

– Da tog Justins „telefoncentral“ skade.

Berit fortsætter:



Af Ulla Iversen  
iversen@  
hjemmet.dk  
Foto:  
Søren Jansby

– Efter halvandet døgn fik vi at vide af lægerne, at chancen for, at Justin ville overleve de første tre måneder, var 50 procent. Da besluttede vi at lade ham udskrive, for hvis han skulle dø, skulle han dø hjemme.

Nu kunne Berit og Mark ikke gøre andet end at lade tiden gå og håbe det bedste. De takkede den umenneskelige ventetid forskelligt.

## En svær tid

Berit, der er uddannet radiograf, siger:

– Jeg koncentrerede mig om det praktiske. Jeg har arbejdet med alvorligt syge mennesker, så jeg havde tænkt meget over døden.

Mark indskyder:

– For mig var det svært. Hele den periode ligger i tåger. Det var, som om jeg så det hele udefra: det kunne ikke være meningen, at vores nyfødte dreng skulle gå så meget igennem.

Til forældrenes inderlige glæde gik det langsomt bedre. Justin var mærket af sin hjerneskade, men var slet ikke den „grøntsag“, lægerne havde forberedt Berit og Mark på, han kunne blive.

At være forældre til et handicappet barn var imidlertid noget, de skulle lære.

– Det allermest frustrerende i årene fremover var, at vi havde svært ved at kommunikere med Justin. Han brugte kropssprog, når han ville fortælle os noget, men det var langt fra altid, vi opdagede det.

– Og da Justin ikke er aggressiv, men vender det indad, når han bliver ked af det, var det frustrerende også for ham.

Justin er så mild og stilfærdig, at hvis han falder og slår sig, „låser“ han, hvilket vil sige, at han bliver liggende uden at

græde, om blodet så flyder. Og han falder tit, fordi han er så kaldt tågænger. Han har svært ved at klare trapper og ved at komme op igen, hvis han sætter sig på gulvet.

– Justin er på mange områder stadig som et spædbarn, forklarer Berit.

I 2002 hørte hun gennem en veninde første gang om en metode, der hed Temprana Terapi.

– Som mor til et handicappet barn var jeg åben for alle mu-

– Jeg masserer nogle nervepunkter, der påvirker hjernen. Det er der ikke noget mystisk ved, siger Berit om Temprana Terapi.



Herlige cykelture med far! Justin er vild med familiens nye tandem.

ligheder, men jeg troede bestemt ikke på hvad som helst.

## De første ord

Metoden, der minder om zoneterapi i ansigtet og bestemte steder på kroppen, tiltalte Berit, der gennem kurser uddannede sig til ansigtszoneterapeut, udelukkende for at kunne behandle sin søn. Familien fik udarbejdet en individuel plan for, hvordan Berit skulle behandle Justin.

Når han har været i bad om aftenen, sætter hun noget stille musik på, og så lægger han sig til rette i den tidligere omtalte havestol, som Berit har fundet ud af er ideel til formålet.

– Han elsker det! Og tit falder han i søvn under massagen, som tager en time, siger hun med et smil.

Berit bemærkede, at Justin meget hurtigt gjorde fremskridt.

– Pludselig kunne han en masse små ting som for eksempel at hælde mælk op i et glas.

# lump

Efter halvandet år skete der noget epokegørende.

- Mark ringede hjem fra Dubai, hvor han var på en arbejdsopgave. Justin tog røret og sagde klart og tydeligt: „Hvornår kommer du hjem, far?“ Det var de første ord, vi hørte Justin sige, og både Mark og jeg græd af glæde, fortæller Berit.

Den følgende tid måtte Berit og Mark gang på gang knibe sig selv i armen.

- At Justin lærte at tale vendte op og ned på vores liv. Vi fik en helt anden livskvalitet. Den dag i dag glæder vi os over, hvor dejligt det er.

Berit giver stadig Justin Temprana Terapi, og det vil hun fortsætte med. Hendes aktuelle mål er at gøre ham renlig, inden han kommer i puberteten.

Hun møder ofte personer, der er skeptiske over for metoden.

- De spørger om, hvordan jeg kan vide, at det lige er Temprana Terapi, der har hjulpet. Justin havde måske udviklet sig under alle omstændigheder. Men jeg er ikke i tvivl. Vi arbejder med akupunkturpunkter, der er ikke tale om hokuspokus, siger Berit, som også er dybt taknemmelig for den hjælp, Justin har fået i Spastikerforeningens Børnehave og på sin nuværende specialskole.

En af grundene til, at hun og hendes mand er så lettede over, at Justin er begyndt at tale, er, at han nu nemmere vil kunne klare sig uden sine forældre, når den dag kommer.

Berit, der er 48 år, har tidligere været ramt af angstanfald:

- Mine tanker kredsede om, hvordan det ville gå Justin, hvis der skete noget med Mark eller mig. Jeg fik nogle samtaler hos en psykolog, og det hjalp.

Men Berit og Mark er også gode til at tale med hinanden, og familien Skrumsager er kommet styrket gennem kriserne.

- Vi elsker jo Justin over alt. Han er vores guldklump. Han er altid så sjov, positiv og charmerende at være sammen med, er forældrene enige om. ■



Justin er hele familien Skrumsagers midtpunkt. Fra venstre far, Mark, brødrene Robin på 18 år og Kevin på 16 år, og nederst mor, Berit. Storebrødrene tumler med Justin på drengemåner, og de beskytter ham, hvis nogen driller ham.